

Cançons
per a veu i piano
- Integral -

Leonora Milà

Cançons per a veu i piano - Integral -

1a edició: octubre 2011

© Leonora Milà

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Coediten: DINSIC Publicacions Musicals, S.L. - Santa Anna, 10 E 3a - 08002
El Far Blau, S.L. - Mercè, 5 1r 2a - 08800 Vilanova i la Geltrú

Revisió musical: Josep Surinyac

Revisió dels textos: Bernat Deltell i Clara Mas

Disseny coberta: Hélène Giraudier

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Impulso, Global Solutions S.A.

Rda. de Valdecarrizo 23
28760 Tres Cantos (Madrid)

Dipòsit legal: B-27554-2011

ISMN: 979-0-69210-710-1

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

Cançons de Leonora Milà

Quatre cicles de cançons escrites al llarg de gairebé quaranta anys és només una petita mostra de l'aportació que ha fet la pianista i compositora catalana Leonora Milà a la música del nostre país. Amb tot, aquesta aportació, menor pel que fa a la quantitat però no a la qualitat, és imprescindible per entendre la música de Leonora Milà. Es tracta de cançons que la mateixa compositora defineix de “neo-romàntiques” i que des d'un punt de vista formal encaixen perfectament en el context general de l'obra de Milà, una obra centrada bàsicament en la música simfònica, per a ballet i, sobretot, per a piano. Dividides en quatre cicles prenent com a referència els textos literaris, les cançons de Milà contenen melodies senzilles amb acompanyaments complexos conferint al conjunt peces breus de gran densitat musical. En definitiva, una obra molt interessant, a mig camí de la melodia senzilla i el risc calculat que no difereix en absolut de la resta d'obres -més d'un centenar- de Leonora Milà.

Les cançons de Milà es divideixen en quatre cicles: Cicle Milà, Cicle Rossend Llates, Cicle Dispers i Cicle Goethe. El Cicle Milà està format per cinc cançons (Aniversari, Elegia, Somni, Record i Una rosa) escrites durant la dècada dels 70 del segle passat. Són cançons dedicades al seu pare, a la terra i a la naturalesa. En canvi, el Cicle Rossend Llates, de tres cançons (L'amada, Estances i Qui ets tu? Qui sóc jo?) pren com a referència tres poemes d'amor de l'escriptor i periodista barceloní Llates, marit de la pedagoga Maria Canals, de qui Leonora Milà en fou deixeble. El Cicle Dispers, format per les cançons Les roses franques (Joan Maragall), Perdó celeste verge (Manuel de Cabanyes), Símbols (Francesc Molas) i Cançó de la mort callada (Salvador Espriu) és el que defineix millor l'obra per a veu i piano de Milà. En aquest cas, mereix menció especial Les roses franques, considerada per la crítica especialitzada com la millor cançó que ha escrit mai Leonora Milà. El Cicle Goethe, també de quatre cançons (Romische Elegie No. 8, Epigramm No. 99, Epigramm No. 101 i Epigramm No. 102) va ser escrit als anys 80 del segle passat i, potser, ha estat el cicle més representat en els escenaris internacionals. Es tracta d'unes cançons d'una gran complexitat tècnica i molt valorades pels cantants. La prova és que un bon nombre de reconegudes solistes han interpretat aquestes cançons en nombrosos concerts i festivals arreu d'Europa. La Cançó sense paraules va ser escrita recentment per Leonora Milà arran de la mort del seu marit, Joan Deltell. Milà no va voler posar paraules a aquesta cançó i va preferir que fos la melodia del piano la que expressés el sentiment de tristesa davant la desaparició de qui va estar al seu costat durant gairebé 40 anys.

Leonora Milà (Vilanova i la Geltrú, 1942) deixeble de Maria Canals, actua, amb només sis anys, al Palau de la Música interpretant obra pròpia i el concert per a piano KV488 de Mozart i, als dotze, en un programa de la BBC de Londres. Aquesta darrera actuació li obre les portes de la capital britànica on hi torna un any més tard, el 1955, per actuar al Royal Albert Hall interpretant l'obra de Manuel de Falla *Noches en los jardines de España* amb la London Philharmonic Orchestra. Llargues gires per Europa, Estats Units i Àsia porten Leonora Milà a ser la primera artista espanyola que actua a la República Popular de la Xina (1979), en enregistrar un disc amb la China National Symphony Orchestra (1988) i en ser la primera compositora que estrena un ballet (*Tirant lo Blanc*) a Sant Petersburg. Guanyadora del Concurs Internacional Maria Canals i Premi Internacional de la Cultura Catalana, Milà té més de cent obres escrites i una trentena d'enregistraments.

Canciones de Leonora Milà

Cuatro ciclos de canciones escritas a lo largo de casi cuarenta años son solamente una pequeña muestra de la aportación que ha hecho la pianista y compositora catalana Leonora Milà a la música de nuestro país. Con todo, esta aportación –menor por lo que se refiere a la cantidad, pero no a la calidad– es imprescindible para entender la música de Leonora Milà. Se trata de canciones que la misma compositora define como “neorrománticas” y que desde un punto de vista formal encajan perfectamente en el contexto general de la obra de Milà: una obra centrada básicamente en la música sinfónica, para ballet, y, sobre todo, para piano. Divididas en cuatro ciclos y tomando como referencia los textos literarios, las canciones de Milà contienen melodías sencillas con acompañamientos complejos, confiriendo al conjunto piezas breves de gran densidad musical. En definitiva, una obra muy interesante, a medio camino entre la melodía sencilla y el riesgo calculado, que no difiere en absoluto del resto de obras –más de un centenar– de Leonora Milà.

Las canciones de Milà se dividen en cuatro ciclos: *Cicle Milà*, *Cicle Rossend Llates*, *Cicle Dispers* y *Cicle Goethe*. El *Cicle Milà* está formado por cinco canciones (*Aniversari*, *Elegia*, *Somni*, *Record* y *Una rosa*), escritas durante la década de los 70 del siglo pasado. Son canciones dedicadas a su padre, a la tierra y a la naturaleza. En cambio, el *Cicle Rossend Llates*, que consta de tres canciones (*L'amada*, *Estances* y *Qui sóc jo?*), toma como referencia tres poemas de amor del escritor y periodista barcelonés Llates, marido de la pedagoga Maria Canals, de quien Leonora Milà fue discípula. El *Cicle Dispers*, formado por las canciones *Les roses franques* (Joan Maragall), *Perdó celeste verge* (Manuel de Cabanyes), *Símbols* (Francesc Molas) y *Cançó de la mort callada* (Salvador Espriu), es el que define mejor la obra para voz y piano de Milà. En este caso, merece mención especial *Les roses franques*, considerada por la crítica especializada como la mejor canción que Leonora Milà jamás haya escrito. El *Cicle Goethe*, que también consta de cuatro canciones (*Römische Elegie Nr. 8*, *Epigramm Nr. 99*, *Epigramm Nr. 101* y *Epigramm Nr. 102*) fue escrito durante los años 80 del siglo pasado y, tal vez, haya sido el ciclo más interpretado en los escenarios internacionales. Se trata de unas canciones de una gran complejidad técnica, muy valoradas por los cantantes. Prueba de ello es que un gran número de reconocidas solistas hayan interpretado estas canciones en numerosos conciertos y festivales por toda Europa. La *Canço sense paraules* fue escrita recientemente por Leonora Milà a raíz de la muerte de su marido, Joan Deltell. Milà no quiso poner palabras a esta canción y prefirió que fuera la melodía del piano la que expresase el sentimiento de tristeza ante la desaparición de quien estuvo a su lado durante casi 40 años.

Leonora Milà (Vilanova i la Geltrú, 1942), discípula de Maria Canals, actúa, con tan sólo seis años, en el Palau de la Música, interpretando obra propia y el concierto para piano KV488 de Mozart, y, a los doce, en un programa de la BBC de Londres. Esta última actuación le abre las puertas de la capital británica, a la que vuelve un año más tarde, en 1955, para actuar en el Royal Albert Hall, interpretando la obra de Manuel de Falla “Noches en los jardines de España” junto a la Royal Philharmonic Orchestra. Largas giras por Europa, Estados Unidos y Asia llevan a Leonora Milà a ser la primera artista española en actuar en la República Popular de la China (1979), en grabar un disco con la China National Symphony Orchestra (1988), así como a ser la primera compositora que estrenó un ballet (*Tirant lo Blanc*) en San Petersburgo. Ganadora del Concurso Internacional Maria Canals y Premio Internacional de la Cultura Catalana, Milà tiene más de ciento obras escritas y una treintena de grabaciones.

Songs by Leonora Milà

Four song cycles written throughout almost forty years are only a little token of the Catalan composer and pianist Leonora Milà's contribution to our country's music. Even so, this minor contribution (minor because of its quantity, not its quality) is essential if we want to understand Leonora Milà's music. Her songs are, as she herself defines them, "neoromantic" and fit perfectly in the general context of Milà's oeuvre from a formal point of view: an oeuvre, which is basically based on symphonic music, ballet and first and foremost on music for piano. Divided into four cycles and taking literary texts as a reference, Milà's songs contain simple melodies with complex accompaniments, adding short pieces of a great musical density to the collection. In short, very interesting music, halfway between simple melody and calculated risk, that doesn't differ at all from the rest of Leonora Milà's works (over a hundred).

Milà's songs are divided into four cycles: *Cicle Milà*, *Cicle Rossend Llates*, *Cicle Dispers* and *Cicle Goethe*. *Cicle Milà* consists of five songs (*Aniversari*, *Elegia*, *Somni*, *Record* and *Una rosa*), which were written during the decade of the 70s of the last century. They are dedicated to her father, the earth and nature. On the contrary, *Cicle Dispers*, consisting of the songs *Les roses franques* (Joan Maragall), *Perdó celeste verge* (Manuel de Cabanyes), *Símbols* (Francesc Molas) and *Cançó de la mort callada* (Salvador Espriu), is the one that defines best Milà's oeuvre for voice and piano. We would have to point out here *Les roses franques*, which was considered by the critics the best song ever written by Milà. *Cicle Goethe*, which also consists of four songs (*Römische Elegie Nr. 8*, *Epigramm Nr. 99*, *Epigramm Nr. 101* and *Epigramm Nr. 102*), was written during the 80s of the last century and perhaps is one of the most performed cycles on international stages. Its songs are technically very complicated and very appreciated by singers. Proof of this is that a great number of renowned singers have performed them in many concerts and festivals throughout Europe. *Cançó sense paraules* was recently written by Leonora Milà on the occasion of her husband's, Joan Deltell's, death. Milà did not want to put words to this song and preferred the melody to express her sadness about the disappearance of the man who she shared her life with during almost forty years.

Leonora Milà (Vilanova i la Geltrú, 1942), pupil of Maria Canals, performs, at the early age of six, at the Barcelona *Palau de la Música*, where she plays own works and Mozart's Piano Concerto KV488. At the age of twelve, she plays in a London BBC broadcast. This performance opens up the doors of the British capital for her, where she returns a year later, in 1955, to play De Falla's *Noches en los jardines de España* at the Royal Albert Hall with the Royal Philharmonic Orchestra. Long tours throughout Europe, the USA and Asia led her to be the first Spanish artist to perform in China (1979) and to record a disk with the China National Symphony Orchestra (1988). Moreover, she was the first composer who premiered a ballet (*Tirant lo Blanc*) in St. Petersburg. As a winner of the Maria Canals International Piano Competition and the International Catalan Culture Prize, Leonora Milà has written more than a hundred works and recorded about thirty disks.

Cicle Milà (Op. 40)

Somni

Text i música: Leonora Milà
(1976)

$\text{♩} = 46$

Plens de mar i bri - sa del camp. Plens d'a - mor, de

llum, de ten - dror. Plens de lli - ber - tat,

de som - nis i de pau. Plens tot-hom és

p *mf* *mf* *3 rit.* *a tempo*

4 5 6 7 8 9

Cicle Dispers (Op. 64)

Les roses franques

Text: Joan Maragall
Música: Leonora Milà
(1983)

$\text{♩} = 60$

He vist u - nes ro - ses d'un ver -

p

5 mell pu - jat, d'un ver - mell ne-grós, d'un ver -

p

9 mell mo-rat. Pen - ja - ven gron - xant - se del mur d'un jar -

mp *cresc.* *mf*

mp *cresc.* *mf*

Cicle Rossend Llates (Op. 19)

Estances

Text: Rossend Llates
Música: Leonora Milà
(1975)

♩ = 46

Im - men - sa il - lu - sió, mi -

p 3

p 3

^ (sim.)

4 rall d'u - na al - ta de - a! A - bis-me d'un sol full,

3 3 3 *p* *p*

8 llac con - gla - çat de cer:

m.d. 6

Cicle Goethe I (Op. 38)

Römische Elegie Nr. 8

Text: Johann Wolfgang von Goethe

Música: Leonora Milà

(1983)

♩ = 56

Wenn du mir sagst, du ha - best als Kind, Ge - lieb - te, den

4 Men - schen nicht ge - fa - llen, und dich ha - be die —

7 Mut - ter ver - schmäht, bis du grö - ßer ge - wor - den

Cicle Goethe II (Op. 41)

Epigramm No. 101

Text: Johann Wolfgang von Goethe

Música: Leonora Milà

(1985)

$\text{♩} = 63$
Passionato

"Ach, mein Hals ist
ein we - nig ge - schwol - len!", so sa - get die
Bes - te ängst - lich.

mp *mp* *p* *mf* *cresc.* *mf*

Índex

Cicle Milà (Op. 40)	7
Somni	8
Elegia	12
Aniversari	14
Record	19
Una rosa	26
Cicle Dispers (Op. 64)	31
Les roses franques	32
Símbols	37
Perdó, celeste verge	40
Cançó de la mort callada	46
Cicle Rossend Llates (Op. 19)	51
Estances	52
L'amada	58
Qui ets tu? Qui sóc jo?	62
Cicle Goethe I (Op. 38)	65
Römische Elegie Nr. 8	66
Epigramm No. 99	69
Cicle Goethe II (Op. 41)	73
Epigramm No. 101	74
Epigramm No. 102	79
Cançó sense paraules (Op. 104)	84